

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Audiencia Nacional (Španija) 9. marca 2012 – Google Spain, S.L., Google, Inc. proti Agencia de Protección de Datos (AEPD), Mariu Costeju Gonzálezu

(Zadeva C-131/12)

(2012/C 165/18)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Audiencia Nacional

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožči stranki: Google Spain, S.L. in Google, Inc.

Toženi stranki: Agencia de Protección de Datos (AEPD) in Mario Costeja González

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je Direktivo 95/46/ES⁽¹⁾ in posledično španski zakon o varstvu podatkov, kar zadeva ozemeljsko področje uporabe,

1.1. treba razlagati tako, da obstaja „ustanovitev“ v smislu člena 4(1)(a) Direktive 95/46/ES, kadar je podana vsaj ena izmed naslednjih okoliščin:

— kadar dobavitelj spletnega iskalnika v eni izmed držav članic ustanovi pisarno ali podružnico, ki se ukvarja s trženjem in prodajo oglasnega prostora na iskalniku, katerega dejavnost je usmerjena k prebivalcem tiste države članice,

ali

— kadar matično podjetje določi podružnico iz tiste države članice za svojega zastopnika in upravljavca dveh konkretnih zbirk, ki vsebujeta podatke strank, ki so koristile oglaševalske storitve navedenega podjetja,

ali

— kadar pisarna ali podružnica, ustanovljena v eni izmed držav članic, prenese na matično podjetje s sedežem zunaj Evropske unije zahteve in pozive, ki jih prejme tako od zadevnih oseb kot od pristojnih organov v zvezi s spoštovanjem pravice do varstva podatkov, čeprav je navedeno sodelovanje prostovoljno?

1.2. Ali je člen 4(1)(c) Direktive 95/46/ES treba razlagati tako, da se „uporablja oprema, ki se nahaja na ozemlju te države članice“,

— kadar spletni iskalnik uporablja spletne pajke ali robote za iskanje in indeksiranje informacij na spletnih straneh, ki so na strežnikih v tej državi članici,

ali

— kadar uporablja domeno, ki pripada določeni državi članici, in iskanje ter zadetke usmerja glede na jezik tiste države članice?

1.3. Ali se lahko začasno shranjevanje informacij, ki jih indeksira spletni iskalnik, šteje za uporabo opreme v smislu člena 4(1)(c) Direktive 95/46/ES? Če je odgovor na zadnje vprašanje pritrdilen, ali se lahko upošteva, da je ta navezna okoliščina podana, kadar podjetje zavrne razkritje kraja, kjer so shranjeni ti sezname, pri čemer se sklicuje na razloge v zvezi s konkurenco?

1.4. Ne glede na odgovor na prejšnja vprašanja in še posebej če bi Sodišče Evropske unije ugotovilo, da ni podana nobena navezna okoliščina iz člena 4 navedene direktive,

ali je treba Direktivo 95/46/ES s področja varstva podatkov, glede na člen 8 Listine o temeljnih pravicah Evropske unije, uporabiti v državi članici, v kateri je težišče kolizije in je lahko varstvo pravic državljanov Evropske unije učinkovitejše?

2. Kar zadeva dejavnost iskalnikov kot dobaviteljev vsebin, v povezavi z Direktivo 95/46/ES o varstvu osebnih podatkov:

2.1. Ali je treba dejavnost spletnega iskalnika družbe „Google“ kot dobavitelja vsebin, ki poišče informacije, ki jih objavijo ali postavijo na splet tretje osebe, jih samodejno indeksira, začasno shrani in končno da na razpolago internetnim uporabnikom po določenem prednostnem vrstnem redu,

razlagati tako, da je zajeta v pojmu „obdelava podatkov“ iz člena 2(b) Direktive 95/46/ES, kadar navedene informacije vsebujejo osebne podatke tretjih oseb?

2.2. Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen in še vedno v povezavi z že navedeno dejavnostjo, ali je člen 2(d) Direktive 95/46/ES treba razlagati tako, da je družba, ki upravlja iskalnik „Google“, „upravljavec“ osebnih podatkov na spletnih straneh, ki jih indeksira?

- 2.3. Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen, ali lahko nacionalni organ za varstvo podatkov (v tem primeru španska agencija za varstvo podatkov), ki skrbi za varstvo pravic iz členov 12(b) in 14(a) Direktive 95/46/ES, od iskalnika družbe „Google“ neposredno zahteva, da s svojih seznamov odstrani informacijo, ki so jo objavile tretje osebe, ne da bi se pred tem ali sočasno obrnil na imetnika spletne strani, ki vsebuje navedeno informacijo?
- 2.4. Če je odgovor na zadnje vprašanje pritrdilen, ali so iskalniki oproščeni obveznosti varstva teh pravic, kadar je informacija, ki vsebuje osebne podatke, zakonito objavljena s strani tretjih oseb in ostane na izvorni spletni strani?
3. Kar zadeva obseg pravice do izbrisa in ugovora v povezavi s pravico biti pozabljen, se postavlja to vprašanje:
- 3.1. Ali je pravici do izbrisa in blokiranja podatkov iz člena 12(b) in pravico do ugovora iz člena 14(a) Direktive 95/46/ES treba razlagati tako, da pomenijo, da zadevna oseba lahko zahteva od iskalnikov, da preprečijo indeksacijo informacije, ki se nanaša nanjo in so jo na svojih spletnih straneh objavile tretje osebe, ker ne želi, da bi bila dostopna internetnim uporabnikom, kadar meni, da bi zaradi tega lahko bila oškodovana, ali pa želi, da bi bila ta informacija pozabljena, čeprav gre za informacijo, ki je bila zakonito objavljena s strani tretjih oseb?

(¹) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 15, str. 355).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) 19. marca 2012 – Pensionsversicherungsanstalt proti Petru Breyu

(Zadeva C-140/12)

(2012/C 165/19)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberster Gerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Pensionsversicherungsanstalt

Tožena stranka: Peter Brey

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba varstveni dodatek šteti za „dajatev sistema socialne pomoči“ v smislu člena 7(1)(b) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 (¹)?

(¹) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC; UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str.46.

Tožba, vložena 23. marca 2012 – Evropska komisija proti Francoski republiki

(Zadeva C-143/12)

(2012/C 165/20)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Wilms in S. Petrova, zastopnika)

Tožena stranka: Francoska republika

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Francoska republika s tem, da ni izdala dovoljenj v skladu s členoma 6 in 8, na novo preučila, in po potrebi, posodobila obstoječa dovoljenja ter poskrbela, da vsi obstoječi obrati delujejo v skladu z zahtevami členov 3, 7, 9, 10, 13, 14(a) in (b) ter 15(2) Direktive IPPC, ni izpolnila obveznosti člena 5(1) Direktive 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja (Direktiva IPPC) (¹);

— Francoski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Države članice na podlagi člena 5(1) Direktive IPPC sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da pristojni organi z dovoljenji v skladu s členoma 6 in 8 ali, kadar je to primerno, tako da na novo preučijo pogoje in jih po potrebi posodobijo, poskrbijo, da obstoječi obrati delujejo v skladu z zahtevami členov 3, 7, 9, 10, 13, 14(a) in (b) ter členov 15(2) in 5(1), najpozneje 30. oktobra 2007.